

secunde

M Horlaci

sărutând podeaua
pe unde mama odată a păsit
gândul
se-asează obosit
învelit cu razele lunii
ea numai trece pe sub gutui
si parcă
este al nimănui
când visul se destramă
în ochii lumii

mintea
făuritoare de blesteme
nu vrea poeme
cu iz de primăvară
pe umeri mama dispare
cu o povară de greutatea
a zeci de copii
rătăciți
si ucisi
în fața plutonului de secunde

prin aerul nopții
se-ascunde alt gând
pregătit să atace
lumina